

wtorek, 15.10.2024

15 PAŹDZIERNIKA- DZIEŃ DZIECKA UTRACONEGO

W wielu miastach w Polsce z okazji Dnia Dziecka Utraconego odprawiane są Msze Święte w intencji zmarłych dzieci oraz ich rodziców, a także organizowane są spotkania, podczas których rodzice mogą m.in. podzielić się swoimi trudnymi doświadczeniami oraz doświadczyć wspólnoty z osobami, które również przeżyły śmierć dziecka.

„Najważniejszym i pierwszym etapem żałoby jest uznanie, że doszło do realnej straty i że ta strata jest ważna. Żałoba po śmierci dziecka nienarodzonego może być trudniejsza, gdyż nie mamy kulturowo ukształtowanego cyklu jej przeżywania, który pomaga +domknąć+ to trudne wydarzenie w życiu” – pisze Wojciech Szychowski w książce „Pożegnać nieprzywitanych”.

Obchody Dnia Dziecka Utraconego po raz pierwszy zorganizowano w 1988 roku w Stanach Zjednoczonych. Dzień ten ma na celu uwrażliwienie społeczeństwa jeśli chodzi o podejście do tak ciężkiego wydarzenia, jakim jest poronienie. Datę obchodów ustalono na 15 października, gdyż – licząc umownie od daty 1 stycznia – jest to czas trwania ciąży.

Akt zawierzenia zmarłego dziecka Bożemu Miłosierdziu (do prywatnego odmawiania)

Jezu Miłosierny, Ty poleciłeś swoim Apostołom: Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże (Mk 10,15). Ty z miłością kładłeś na dzieci ręce i błogosławiłeś je. Zachęteni Twoim przykładem składamy dziś w Twym Najmiłosierniejszym Sercu nasze dziecko, którego śmierć oplakujemy. Odpowiadamy w ten sposób na Twoje wezwanie, które przekazałeś świętej siostrze Faustynie: Dziś sprowadź Mi dusze ciche i pokorne, i dusze małych dzieci, i zanurz je w miłosierdziu moim. Dusze te są najwięcej podobne do serca mojego, one krzepiły Mnie w gorzkiej konaniu męce; widziałem je jako ziemskich aniołów, które będą czuwać u moich ołtarzy, na nie zlewam całymi strumieniami łaski. Łaskę moją jest przyjąć zdolna tylko dusza pokorna, dusze pokorne obdarzam swoim zaufaniem (Dzienniczek, nr 1220). Ośmieleni, Jezu, Twoją dobrocią pokornie prosimy: przyjmij nasze dziecko do wspólnoty zbawionych i pozwól mu oglądać swoje Oblicze. Ty, który płakałeś nad śmiercią przyjaciela Łazarza, spójrz z miłością również na nas, rodziców/dziadków tego dziecka, oraz wszystkich dotkniętych jego stratą. Nappełnij nas nadzieją na spotkanie z naszym dzieckiem w wieczności w domu kochającego Ojca. Jezu Miłosierny, z ufnością prosimy: ulecz nasze zranienia, ratuj od rozpacz, uwolnij od bólu i cierpienia, usuń lęki z naszego serca i obdarz nas Twoim pokojem.

Maryjo, Matko Pocieszenia, otul swoim macierzyńskim płaszczem nasze dziecko i przedstaw je Miłosiernemu Bogu. Ty, która bezgranicznie zaufałaś, naucz także nas ufności w tych trudnych chwilach pożegnania i rozłąki z ukochanym dzieckiem. Amen.